

У име Оца и Сина и Светога Духа!

Нека је благословен овај дан браћо и сестре, и ово место на коме смо се данас сабрали да прославимо велики празник Господњи Преображења и да осветимо ову нову цркву на овоме новоме Тавору. Као некада кад је Господ узео своја три ученика и узвео их на високу гору Тавор и тамо се пред њима преобразио и показао своју божанску славу да се не би они саблазнили када Га виде *на крсту разайеџа* како кажу црквене песме. Њему се јавише тамо са апостолима и два човека из старога завета – Мојсеј и Илија да посведоче да постоји и вечни живот после овога земаљскога. Зашто се Господ преобразио на гори Тавору браћо и сестре? Јер Њега су многи људи сматрали за обичнога учитеља, за некога од пророка, за Мојсеја или за Илију или Јеремију или некога другога, а Он је преображењем Својим, када је Његово лице засијало као сунце и јаче од сунца, а одећа Његова постала бела као светлост, беља од снега, Он је тиме пројавио Своју божанску силу и Своју божанску славу да би људи знали да је Он Син Божији, оваплоћени који је дошао у овај свет ради спасења нас људи. Он је дошао да људима каже пут којим да иду у овоме животу да би стигли до последњега циља свога, то је до Царства небескога.

Господу није било потребно преображење али је оно нама потребно браћо и сестре. Ми, сваки од нас треба да доживимо своје преображење а то је обнављање душе наше која је потамнела у гресима, у страстима, у злим делима, у рђавим мислима. Да обновимо себе, да преобразимо себе из грешних у праведне, из пролазних у непролазне, из смртних у бесмртне и тако да будемо достојни имена хришћанскога које носимо на себи. То је тај дивни велики празник браћо и сестре. Ова гора, ово брдо на коме смо се сабрали, први пут је прошле године прославила своју славу. Овај манастир овде, ова светиња

прошле године били су под шатором, а ове године ево нас са овом дивном црквом на овоме брду овде подигнутом. Како је до тога дошло браћо и сестре? Дошло је силом божанском, истом оном коју је Господ пројавио на преображењу Своме на гори Тавору. Бог је благословио а људи су помогли тако да је ово дело Божије завршено у рекордном року. Оно је завршено већ до почетка ове године; јер већ у јануару служена је прва литургија овде. Али данас је званично ова црква освећена и пуштена у употребу. На изградњу ове цркве треба захвалити многима, али не можемо све да поменемо. Можемо да поменемо само доктора Бориса Петровића који је дао ово своје имање овде да на њему сестре наше, које су са Косова и Метохије прогнане, да нађу свој кутак и свој кров над главом. И он је дозволио да се овде подигне манастир. Манастир светог Преображења управо због тога што је на овој узвишици овде. На изградњи цркве потрудиле су се много сестре овде, сестра Варвара са својим сестрама али и брат Мирослав Ђурђић из Чачка али и многи други који су овде радили, који су својим прилозима помагали, и из земље, из иностранства, из далеке Америке, многи су овде дакле, уградили себе у ову светињу да се њихова имена помињу овог света као и онога, као што каже наша народна песма.

Ова црква је сада овде на видику целоме свету. Да у њу долазимо редовно, да се Богу молимо, да овде децу крштавамо, да одавде шаљемо молитве своје Богу за нас овде сабране али и за цео наш благочестиви народ српски, многострадални народ који је много пропатио у својој историји, и данас пати, нека и он доживи у целини своје преображење да би смо били и остали народ Божији, народ Господа Христа који за њим иде и за својим светим Савом који нам је показао пут својим животом и начин како треба живети овде на земљи ради Царства небескога.

Нека је дакле, срећан и благословен овај дан и ово свето место које нас је примило и нека је Господ са нама и сада и увек и у векове векова.

Амин.